

Anh Hùng Biệt Hải, Anh Là Ai? Hải Đảo

Tôi biết bạn, và sống chung với bạn trong một toán, qua một quân trường không tên, nhưng có tuổi. Quân trường huấn luyện của chúng ta, vốn vẹn chỉ có ba ngôi nhà, một nhà bếp và hai dãy nhà khác cho khoá sinh. Quân trường tọa lạc trong một rừng thông bao phủ, trước trại là bãi biển, chạy dài từ Ngũ Hành Sơn đến tận mũi Sơn Chà. Khoá chúng ta chỉ có 43 khoá sinh và bốn huấn luyện viên Seal team Mỹ cộng với hai thông dịch viên. Các khoá sinh thuộc các binh chủng Người Nhái HQ, Lực Lượng Đặc Biệt, và dân sự.

Khoá được trải dài trong sáu tháng, qua các bộ môn: thể lực, tác chiến, bắt tù binh, xử dụng chất nổ, và khoá lặn với bình hơi + nhảy dù v...v... Mỗi khoá sinh muốn trở thành một Biệt Hải phải trải qua và hoàn thành những bộ môn nói trên. Sau khi hoàn tất khoá huấn luyện, tất cả các Biệt Hải vẫn phải chịu sự huấn luyện hàng ngày, và chương trình sẽ thay đổi theo mỗi công tác được đảm nhận.

Riêng tôi, phải khổ nhọc lắm, mới hoàn tất chương trình huấn luyện, nhưng bạn càng khó khăn hơn, vì thân hình to lớn và mập mạp, gây cho bạn nhiều trở ngại, lúc chạy, nhảy hoặc leo trèo. Nhưng với một quyết tâm, không nài gian khổ, không nao núng lòng, bạn đã vượt qua tất cả trở ngại, và hoàn tất khoá huấn luyện một cách vẻ vang. Đó là một tấm gương sáng cho những đồng đội khác, trong đó có những khoá sinh khác muốn bỏ cuộc vì quá nhiều gian khổ.

Tháng 7, 1966, ngày mãn khoá 4 chúng tôi chỉ còn lại 23 khoá sinh tốt nghiệp, những bạn thiếu may mắn, đã phải trở về đơn vị cũ. Tôi và bạn, chúng ta đã tham gia nhiều chuyến công tác, từ Bắc chí Nam, lúc nào bạn cũng một lòng bảo vệ và hy sinh cho anh em chung toán, cái gì khó thì có bạn, cái gì nặng thì bạn cưu mang.

Trong chuyến công tác xâm nhập địa phận Hải Phòng, Bắc Việt để ghi nhận sự hoạt động của địch trong vùng này, công tác hoàn tất như nhiệm vụ cấp trên giao phó, trên đường trở về miền Nam, khi ngang qua hải phận Thanh Hoá, chúng tôi nhận được lệnh từ Bộ Chỉ Huy là phải bắt sống một số địch quân, đang giả dạng dân đánh cá trên một chiếc thuyền của Hợp Tác Xã Bắc Việt.

Mục tiêu xuất hiện, nhận lệnh của đài chỉ huy, chúng tôi vào vị thế tác chiến. Trước mặt là một chiếc thuyền đánh cá, không có mũi, trên ghe có 6 người, đài chỉ huy ra lệnh cho những người trên đứng dậy và giơ tay lên, chỉ có 5 tên đứng dậy, còn tên ngồi tại tay lái, không chịu đứng lện. Châu Mập đã tiến lên, về phía mũi tàu để chuẩn bị nhảy xuống bắt sống kẻ địch, bỗng nghe bạn hét lên:

- Coi chừng!

Đồng lúc bạn tung người xuống ghe địch, để lấy thân mình phủ lên họng súng chống biển người của quân địch. Trong tiếng nổ âm vang, xác thân bạn đã tan ra nhiều mảnh, máu đào tung toé khắp nơi. Vì anh em, vì Tổ Quốc bạn đã quên mình để bảo vệ chiến hữu, sự hy sinh của bạn còn mãi mãi quán quýt với anh em, dù đã hơn 30 năm, một lần nằm xuống của bạn đã cứu biết bao nhiêu đồng đội sau này, tránh cho Nhà Sờ biết bao sự thiệt hại, và nhất là đã bẻ gãy âm mưu cướp tàu của kẻ địch, hầu mong trưng bằng cơ với thế giới là miền Nam đã xâm nhập miền Bắc.

Sau đó chỉ vài giây chúng tôi làm chủ tình hình, với sự yểm trợ của Lực Lượng Hải Tuần, chúng tôi xuống lục soát chiếc thuyền của địch, đồng thời tìm xác của bạn, nhưng mực nước quá sâu, và chúng tôi đang trong tầm pháo của địch, nên phải rút lui, để lại xác bạn trong lòng biển cả. Cái chết của bạn đã cứu nhiều đồng đội trong những chuyến công tác sau này, nhờ bạn mà bộ chỉ huy đã có kinh nghiệm cho những chuyến xâm nhập sau đó.

Cuộc đời chúng ta hoạt động trong nhiệm vụ hoàn toàn bảo mật, không giấy tờ, không tên tuổi, không lý lịch. Vì vậy khi bạn ra đi, bà mẹ già vẫn hoài mong đợi con trở về, đàn em thơ vẫn đón chờ anh và người em gái hậu phương vẫn một lòng thương nhớ Người thương, nào ai biết anh đã vĩnh viễn ra đi!

Sau hơn 30 năm, hôm nay viết về bạn, lòng tôi bỗng chùng xuống, hồn tôi như mặc kệ thân xác, như phiêu du nơi nào đó, nơi mà bạn tôi đang ngự trị. Giờ đây tôi phải gọi bạn là dũng sĩ, hoặc anh hùng mới xứng đáng cho sự hy sinh của bạn, nhưng tôi nghĩ làm sao có danh từ nào xứng đáng hơn để gọi bạn và sự hy sinh to lớn, lắm liệt của bạn. Cảm ơn bạn tôi, cảm ơn Tổ Quốc, cảm ơn mẹ cha, anh chị em... và cảm ơn tất cả mọi người đã cho chúng tôi cơ hội để làm tròn phận trai trong thời ly loạn.